

Роль педагогів у боротьбі з насильством у закладі освіти

- ✓ Спільно з вихованцями мають бути вироблені правила поведінки у гуртку, а потім загально прийняті правила ЗПО.
- ✓ Дисциплінарні заходи повинні мати виховний, а не каральний характер. Осуд, зауваження, догана мають бути спрямовані на вчинок вихованця і його можливі наслідки.
- ✓ Жоден випадок не можна залишати без уваги. Реакція має бути негайною.
- ✓ Аналізуючи ситуацію, треба з'ясувати, що трапилося, вислухати обидві сторони, підтримати потерпілого й обов'язково поговорити з кривдником, щоб зрозуміти, чому він або вона так вчинили, що можна зробити, щоб таке не повторилося. До такої розмови варто залучити психолога.
- ✓ Дітям треба пояснити, що навіть пасивне спостереження за знущанням і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки подій повинні захистити жертву насильства і, якщо треба, покликати на допомогу дорослих

Коли дитина повідомила, що вона є жертвою булінгу варто говорити:

- ✓ ***«Я вірю тобі».*** Це допоможе дитині зрозуміти, що ви готові допомогти їй розв'язати цю проблему.
- ✓ ***«Мені дуже шкода, що це відбувається з тобою».*** Дитина відчуватиме що ви намагаєтесь зрозуміти її почуття.
- ✓ ***«У цьому немає твоєї провини».*** Дитина розуміє, що вона не самотня в подібній ситуації, що деяким її одноліткам також доводиться відчувати або спостерігати різні варіанти залякувань, цькувань та агресії.
- ✓ ***«Добре що ти зумів сказати мені про це».*** Це запевнить дитину що вона правильно вчинила, звернувшись по допомогу та підтримку.
- ✓ ***«Я люблю тебе й намагатимуся зробити так, щоб тобі більше не загрожувала небезпека».*** Це допоможе дитині відчутти захист та дасть надію на покращення ситуації.

Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

БУЛІНГ

Як йому протидіяти?

(поради педагогам)

Аліна АХАНКІНА
практичний психолог

Що таке булінг?

Булінг (англ. *bully* – залякувати, цькувати, задирати) – агресивна поведінка однієї дитини або групи дітей стосовно іншої дитини, що супроводжується регулярними фізичними і психологічним тиском. 67% дітей стикалися з булінгом в тих чи інших проявах.

Форми прояву булінгу

- словесні образи, глузування, погрози;
- образливі жести або дії;
- ігнорування, відмова від спілкування, бойкот;
- вимагання грошей, майна, псування речей, фізичне насилля, тобто дії, спрямовані на завдання болю;
- приниження у соціальних мережах.

Основні причини булінгу

- бажання завоювати авторитет в очах інших;
- бажання привернути до себе увагу;
- компенсація за особистісні невдачі;
- нудьга;
- заздрість, злість, жорстокість, підлість.

Види булінгу

Вербальний (словесний) – словесне знущання або залякування за допомогою образливих слів, яке проявляється в постійних образах, погрозах й неповажних коментарях.

Фізичний – навмисні стусани, штовхання, удари, нанесення інших тілесних травм.

Сексуальний булінг – це підвид фізичного булінгу (дії сексуального характеру).

Соціальний булінг - застосування тактики ізоляції припускає, що когось навмисно не допускають до участі в роботі групи тощо.

Кібербулінг – новітня форма агресії, що передбачає жорсткі дії з метою приниження людини за допомогою мобільних телефонів, інтернету інших електронних пристроїв.

Дії керівника закладу освіти

Керівник закладу освіти зобов'язаний створити безпечне освітнє середовище, вільне від насильства та булінгу.

Керівник:

- розробляє, затверджує та оприлюднює план заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладі освіти;
- розглядає заяви про випадки булінгу (цькування) та видає рішення про проведення розслідування;
- вживає відповідні заходи щодо реагування: затверджується комісія протидії булінгу;
- забезпечує виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг вихованцям, які вчинили булінг, стали його свідками або постраждали від булінгу (цькування);
- повідомляє органам Національної поліції України та службі у справах дітей про випадки булінгу (цькування) в закладі освіти.

